

На думку автора, є сенс у розширенні підслідності ДБР з огляду на те, що цей орган має особливий статус, який забезпечує високий рівень незалежності, гарантії від втручання в його діяльність та досить широкі повноваження для боротьби зі злочинністю. Слід зазначити, що ефективній роботі Державного бюро розслідувань буде сприяти усунення недоліків в законодавстві щодо відсутності чіткого розмежування підслідності ДБР з іншими правоохоронними органами.

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук *Деменчук Марина Олександрівна*.

Білозір Я. О.

студентка 1-го курсу факультету
прокуратури та слідства (кримінальної юстиції)
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАННЯ

Державне бюро розслідувань здійснює свою діяльність з 27 листопада 2018 року, після прийняття закону «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 року з метою розслідування злочинів віднесених до його компетенції.

Державне бюро розслідувань — це державний орган, що здійснює правоохоронну діяльність, яка діє з метою розслідування та розкриття злочинів. ДБР було створено для розкриття злочинів пов'язаних з перевищення службових обов'язків посадових осіб антикорупційних служб, а також порушенням прав та свобод громадян.

Порушення пов'язанні з даною службою почалися ще на етапі створення — це призвело до порушення діючого кримінально процесуального законодавства, що мали масовий характер в органах прокуратури України.

Починаючи із 20 листопада 2017 року, після реєстрації прокурорами кримінальних проваджень, підслідних ДБР, в порушення ст. 214 КПК України, де зазначено, що прокурор, після реєстрації в ЄРДР, не пізніше 24 годин повинен направити всі матеріали до відповідного органу досудового розслідування, але, виключно з дотримання правил підслідності, а також в порушення вимог ст. 36 КПК України, де зазначено, що прокуратура може змінити орган досудового роз-

слідування лише в разі неефективності досудового розслідування, більшість наших прокурорів доручають проведення досудового розслідування іншим органам.

Починаючи із 20 листопада 2017 року, після реєстрації прокурарами кримінальних проваджень, підслідних ДБР, в порушення ст. 214 КПК України, де зазначено, що прокурор, після реєстрації в ЄРДР, не пізніше 24 годин повинен направити всі матеріали до відповідного органу досудового розслідування, але, виключно з дотримання правил підслідності, а також в порушення вимог ст. 36 КПК України, де зазначено, що прокуратура може змінити орган досудового розслідування лише в разі неефективності досудового розслідування, більшість наших прокурорів доручають проведення досудового розслідування іншим органам.

Крім того, проблеми існували з вибором керівництва ДБР. Воно було вибране лише наприкінці листопада хоча згідно зі статтею 216 Кримінального процесуального кодексу починаючи з 20 листопада 2017 року Державне бюро розслідувань вже мало працювати та розпочинати провадження за своєю підслідністю, що унеможливлювало відкриття проваджень.

З початку бюро його слідчі ведуть по 20–30 справ одночасно і це тільки початок роботи, далі їх буде ще більше. Це все через те, що була затримка в прийнятті слідчих на посаду. Згідно закону, повинні обрати на конкурс 1500 осіб. Серед них — слідчі, оперативних підрозділів, а також державно службовці. Перший місяць роботи показав проведення досудового розслідування, що такої кількості роботи буде замало для ефективного виконання своїх функцій. На даний час працює мала кількість працівників. По конкурсу було обрано приблизно 500 осіб, серед них 300 слідчих. Не зважаючи на малу кількість працівників Державне бюро розслідувань виконує свою роботу на достатньому рівні.

Істотною проблемою в діяльності ДБР, на яку слід звернути увагу є проблема неможливості проведення оперативно розшукових дій. Адже згідно із законом Україна «Про оперативно-розшукову діяльність» в ДБР передбачається лише оперативні підрозділи внутрішньої безпеки та забезпечення особистої безпеки, що створює істотні проблеми під час розкриття злочинів.

Потребує змін одна з норм, яка визначає категорію чиновників, які не віднесені до підслідності ДБР. До них відносяться посадові особи Національного агентства з питань запобігання корупції, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії, незважаючи на депутатську недоторканність до підслідності ДБР також варто віднести депутатів Верховної Ради.

До даного переліку також можна віднести такі категорії чиновників як депутати обласних рад, міських рад Києва та Севастополя,

особи вищого начальницького складу органів цивільного захисту, залишені без уваги посадові особи митної служби та органів державної податкової служби.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» *Курганський Олександр Валерійович*.

Божко К. В.

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Протягом останнього часу проблема корупції в Україні набуває все більших масштабів, особливо серед представників органів державної влади, суду і правоохоронних органів. Задля боротьби з цим явищем було створено Державне бюро розслідувань — центральний орган виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції. Створення Державного бюро розслідувань, його функції, повноваження та правовий статус зазначені у Законі України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р.

Однак, сьогодні чинний Закон «Про Державне бюро розслідувань» в українському законодавстві має суттєві недоліки. Деякі його норми можуть мати різні інтерпретації, окремі статті потребують доповнення, а інші взагалі не врегульовані. Залишаються, також, не окресленими місце і роль ДБР у системі правоохоронних органів; не визначений чіткий порядок призначення його керівників та низка інших принципових положень, що в майбутньому може загрожувати можливістю несанкціонованого втручання політичних сил у діяльність цієї структури (Скулиш Є. Проблемні питання створення державного бюро розслідувань/ Є. Скулиш // Вісник Національної академії правових наук України. — 2013. — № 4 (75). — С. 205–215). Як і будь-який інший державний орган для повноцінної, якісної та ефективної діяльності ДБР потребує нормативного регулювання. Для реалізації принципів положень Закону, потрібно розробити відповідний механізм, який знайде своє вираження в підзаконних